

ORIGINAL

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
 Krajské ředitelství policie Libereckého kraje
 Obvodní oddělení, Vysocká 225, Semily

Došlo: 15-03-2016

Č.j.: KRPL - 13 204 - 14/07-2016-194114

Počet listů: 3/16

4
č.j. / C 148/87-595

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 15. 7. 2004

Okresní soud v Semilech

dne 3. 05. 2004

Op. 6. 2. 2015
JUDr. Majtán
dle čl. 689

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Semilech rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Krejsovou v právní věci žalobce [redacted], nar. [redacted], bytem Semily, [redacted] zast. [redacted] bytem Semily, ul. [redacted], jako obecným zmocněncem, proti žalované [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] zast. [redacted] advokátem v Jičíně, [redacted] o vypořádání zaniklého bezpodílového spoluvlastnictví manželů, takto:

I. Ze zaniklého bezpodílového spoluvlastnictví manželů se přikazuje

a) do výlučného vlastnictví žalobce dům [redacted] na stpč. [redacted] v k.ú. a obci Semily zapsaný na [redacted] u Katastrálního úřadu v Semilech v hodnotě 1.200 000,-Kč a dále movité věci v hodnotě

- elektrický sporák Mora 0,- Kč
- rohová lavice -část rohová 205,- Kč
- fotoaparát Zenit s bleskem 700,- Kč
- sedací kostky Osaka 0,- Kč
- stolička do kuchyně 0,- Kč
- sekačka RST 400,- Kč
- kávomlýnek Eta 1066 150,- Kč
- stan Malorca 2.815,- Kč

souprava campingového nádobí	39,- Kč
skládací kola Eska	600,- Kč
sada nožů na zed'	125,- Kč
kovové nádobí na zed'	100,- Kč
koberec běhoun	100,- Kč
sifonová láhev	45,- Kč
2 garnyže	340,- Kč
mraznička Calex 1301	3.996,- Kč
koberec kóvrál béžový	450,- Kč
digitální hodiny	300,- Kč
akvarijní stěna	150,- Kč
křeslo ušák Amur	904,- Kč
jízdní kolo Cyklotriál	1.000,- Kč
vše v celkové hodnotě	1.212.379,- Kč

b) do výlučného vlastnictví žalované:

sedací souprava Poprad	10.392,- Kč
válenda Leona	960,- Kč
televizor Rubín	2.250,- Kč
lavice rohová - 2 rovné části	614,- Kč
jídelní stůl a dvě židle	500,- Kč
kuchyňské hodiny	84,- Kč
hodiny tvaru soudku	306,- Kč
vysavač Eta	600,- Kč
spací pytle 4 ks	720,- Kč
kočárek dětský Liberta	100,- Kč
kočárek golfové hole	80,- Kč
ždímačka	120,- Kč
gramošasí Tesla	220,- Kč
autorádio s reproduktorem	332,- Kč
šicí stroj Veritas	2.520,- Kč
ložnice Berta	7.475,- Kč
lednice Calex 1201	1.631,- Kč
koberec s gumovým podkladem	1.400,- Kč
lustr ověsový	420,- Kč
2 molitanové matrace	650,- Kč
automatická pračka Tatramat 241	280,- Kč
traktor Zetor	2.000,- Kč
vše v celkové hodnotě	36.588,- Kč

I. Žalobce je povinen zaplatit žalované na vyrovnání podílu částku 595.821,50 Kč do 2 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí.

II. Oba účastníci jsou povinni zaplatit, stane-li se splatnou, částku 134.886,50 Kč [redacted] a to každý jednou polovinou, tj. 67.443,25 Kč.

III. Oba účastníci jsou povinni nahradit České republice náklady řízení a to žalobce v ve výši 4.398 Kč a žalovaná ve výši 2.848,- Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na účet Okresního soudu v Semilech.

IV. Oba účastníci jsou povinni zaplatit České republice soudní poplatek ve výši 24.980,- Kč na účet Okresního soudu v Semilech do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí.

V. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

VI. Znalci Ing. Jiřímu Horákovi se přiznává odměna ve výši 250 Kč.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se domáhal vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů (dále jen BSM), které v důsledku jeho rozvodu s žalovanou zaniklo. Žádal, aby byly vypořádány movité věci a dům. V průběhu řízení změnil své stanovisko a žádal, aby dům vypořádán nebyl, protože i když je zapsán v katastru nemovitostí jako součást BSM do BSM nenáleží, neboť stavební povolení bylo vydáno dříve než uzavřel s žalovanou manželství a i se zahájením stavby bylo započato před manželství.

Žalovaná souhlasila s tím, aby byly vypořádány movité věci, trvala však na tom, že do BSM náleží i dům čp. [REDAKCE] zapsaný na LV [REDAKCE] pro obec a k.ú. Semily, neboť sice pozemek, na němž dům stojí je ve výlučném vlastnictví žalobce, ale celý dům byl vystavěn až za trvání manželství. Oba dva pak poukazovali na částky, které do stavby byly z jejich výlučných prostředků vloženy.

Ve věci byl vydán rozsudek zdejším soudem dne 22.2.1988 č.j. 4C 148/87-31 jímž byla žaloba zamítnuta, neboť došlo mezi účastníky k mimosoudní dohodě. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26.5.1988 sp. zn. 10 Co 190/88 bylo rozhodnutí Okresního soudu zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení, neboť dle jeho názoru dohoda byla sice připravena k uzavření v písemné formě, měla však být dovršena teprve připojením podpisu všech účastníků, ale tím, že jí žalobce nepodepsal, k uzavření dohody ve skutečnosti nedošlo. Dne 21.1.1997 byl vydán znovu rozsudek pod č.j. 4C 148/87-335, proti němu však žalobce opět podal odvolání a toto rozhodnutí Krajský soud v Hradci Králové usnesením č.j. 25 Co 119/97-358 z 28.5.1998 zrušil, neboť po vydání rozhodnutí OS došlo ke změně v předpisech o oceňování nemovitostí, vyvstala proto potřeba dalšího dokazování. Krajský soud proto uložil okresnímu soudu, aby v tomto směru dokazování doplnil a věc znovu rozhodl. Dne 22.1.2001 bylo zdejším soudem vydáno další rozhodnutí ve věci,

k opětovnému odvolání žalobce zrušil KS toto rozhodnutí svým usnesením č.j. 24 Co 41/2001-507 a věc vrátil k dalšímu řízení s tím, aby účastníkům bylo poskytnuto konkrétní poučení o jejich povinnosti tvrzení a důkazní podle § 118a odst. 1, 2, 3 o.s.ř. Dále vyslovil i názor, že pro vznik vlastnictví ke stavbě je nerozhodné, kdo obstarával doklady ve stavebním řízení, kdo zajistil půjčku na stavbu, a kdo je vlastníkem stavebního pozemku. Poukázal na to, že i na pozemku ve vlastnictví jednoho z manželů může vzniknout stavba náležející do BSM. Dále poukázal na rozdíl vzniku stavby, která může být předmětem vlastnictví, nelze to však ztotožňovat se stavební dokončeností stavby doložené tzv. kolaudačním rozhodnutím. Stavba vzniká v okamžiku, kdy je vybudována do takového stádia, kdy je patrně dispoziční řešení prvního nadzemního podlaží. Pro případ, že stavba jako věc v právním smyslu vznikla před uzavřením manželství, je pak třeba zjistit, jaké společné prostředky byly do ní vloženy a ty je nutno vypořádat. Pokud však dům, resp. stavba vznikla až po uzavření manželství, mohla by být výlučným vlastnictvím pouze tehdy, pokud by žalobce jednoznačně prokázal, že byla postavena výlučně z jeho prostředků, což jak již i KS uvedl, bylo v průběhu řízení vyloučeno výpovědí samotného žalobce. V případě, že dům byl postaven byť z části ze společných prostředků, pak náleží do BSM a pak je na účastnících, aby prokázali, zda vnesli do stavby své výlučné prostředky, či prostředky třetí osoby a zda z tohoto důvodu není BSM zatíženo závazkem ze smlouvy nebo bezdůvodného obohacení. Pokud žalobce tvrdí, že do stavby vložili své prostředky jeho rodiče, bylo by nutno uzavřít, že BSM je zatíženo závazkem z titulu bezdůvodného obohacení, které váže oba účastníky (pokud je stavba v BSM) a je nutno je vypořádat. Zároveň vyslovil právní názor, kterým je OS vázán, že smlouva, kterou žalobce označuje jako půjčku mezi ním a rodiči, resp. jeho otcem, nelze za takovou považovat, neboť nesplňuje náležitosti smlouvy o půjčce. Co se týká údajné půjčky, kterou žalobce získal od manželů [REDAKCE] a takto získanou částku investoval do stavby, je na něm, aby toto své tvrzení jako svůj vnos prokázal. Obdobně je na obou účastnících aby prokázali jimi další tvrzené vložené vnosy. Žalovanou je pak třeba vyzvat, aby doplnila svá skutková tvrzení a označila důkazy, že traktor je ve vlastnictví jejího otce. Co se týká námítky žalobce ohledně ocenění nemovitosti podle obecné ceny, i zde vyjádřil KS závazný právní názor, že tento způsob vypořádání je správný.

Soud poté doplnil v naznačeném směru jednak poučení a jednak samotné dokazování, z něž byly vyvozeny tyto závěry:

Ze spisu zdejšího soudu sp. zn. 4C 491/85 bylo zjištěno, že účastníci uzavřeli manželství [REDAKCE] a toto manželství bylo rozvedeno rozsudkem, který nabyl právní moci 28.5.1986

Co se týká movitých věcí, účastníci shodně prohlásili, že do BSM náleží elektrický sporák MORA, rohová lavice - část rohová, fotoaparát Zenit s bleskem, dvě sedací kostky OSAKA, stolička do kuchyně, sekačka RST, kávomlýnek 1066, stan Malorca, souprava campingového nádobí, skládací kolo Eska, sada nožů na zeď, kovové nádoby na zeď, koberec běhoun, sifonová láhev, 2 garnyže, mraznička Calex 1301, koberec Covral béžový, digitální hodiny, akvariová stěna, sedací souprava Poprad, křeslo ušák Amur, válenda Leona, televize Rubín, rohová lavice - dvě rovné části, jídelní stůl a 2 židle, kuchyňské hodiny, hodiny soudek, vysavač Eta, 4 spací pytle, jízdní kolo, cyklotriál, kočárek dětský Liberta, kočárek golfové hole, ždímačka, 2 garnyže, gramošasi Tesla, autorádio s reproduktorem, šicí stroj Veritas, ložnice Berta, lednice Calex 120 l, koberec s gumovým podkladem, lustr ověsový, 2 molitanové matrace, automatická pračka Tatramat 241. Co se týká ceny těchto nemovitostí, soud v tomto případě při jejich vypořádání vycházel ze znaleckého posudku znalce Miroslava Trakala.

Spornou položkou mezi účastníky v movitých věcech zůstal traktor Zetor, o němž žalobce tvrdil, že náleží do BSM, neboť jej získal od JZD Semily, kde tehdy pracoval, zatímco žalovaná vypovídala, že traktor Zetor je ve vlastnictví jejího otce, který ho prostřednictvím žalobcem koupil od JZD, neboť JZD by mu jako soukromé osobě traktor neprodalo. V této skutečnosti byl opakovaně slyšen i svědek [REDAKCE], který vypovídal, že obhospodařoval půdu a proto měl zájem o koupi traktoru, v JZD mu bylo však řečeno, že přednost při koupi traktoru mají jeho zaměstnanci, proto za ním žalobce přišel s tím, že napíše-li, že půdu obhospodařují společně, dostane jako člen družstva traktor dříve, proto se obrátil na tehdejší národní výbor s žádostí o vyhotovení takového potvrzení, zpočátku odmítali, že to není pravdou, nakonec mu potvrzení bylo vydáno, neví však již přesně, zda jen na něj či na oba. Traktor platil on ze svých prostředků, vydán byl žalobci, od počátku však byl používán jen jím v [REDAKCE] žalobce ho sám nikdy nepoužíval, neměl v té době žádné pozemky, ani jeho rodiče, pozemky měl pouze jeho dědeček. Traktor, jak vypověděl svědek, užívá doposud, domnívá se, že od něj měl technický průkaz, ale traktor nikdy nepřihlašoval ani neodhlašoval, neboť s ním nikdy po komunikacích nejezdil, SPZ nemá, traktor byl psán na žalobce. Ze zprávy JZD v Semilech z 11.10.1988 bylo zjištěno, že v lednu 1985 byl žalobci prodán vyřazený traktor Z S50 SM 10-45 za 2.500,- Kč + daň z obratu, prostřednictvím prodejny ojetých vozidel Jičín a to na základě rozhodnutí likvidační komise a schválení členské schůze. Vyřazené traktory se prodávaly přednostně členům družstva.

Na základě těchto skutečností dospěl soud k závěru, že je nutné traktor do BSM zahrnout, neboť zprávou JZD bylo

prokázáno tvrzení žalobce, že traktor byl prodáván jemu, co se týká výpovědi svědka [REDAKCE] a žalované, zde nebylo doloženo, že skutečně traktor byl financován z prostředků svědka [REDAKCE], tato skutečnost nebyla ničím doložena, navíc ve prospěch toho, aby tato věc byla do BSM zahrnuta, svědčí i to, že byla prodána žalobci a převodu z žalobce na [REDAKCE] nikdy nedošlo. Z tohoto důvodu soud traktor zahrnul do BSM, co se týká jeho hodnoty, vzhledem k tomu, že traktor nebyl předmětem znaleckého oceňování a doplňování znaleckého posudku jenom pro tuto jednu položku by bylo značně neekonomické, když hodnota traktoru již v roce 1985 byla pouze 2.500,- Kč, provedl odhad ceny věci soud v souladu s ust. § 136 o.s.ř. a stanovil hodnotu traktoru ke dni rozvodu účastníků na základě své volné úvahy na částku 2.000,- Kč, neboť se jednalo o vyřazený traktor, v té době již s minimální hodnotou, jak o tom právě svědčí zpráva JZD.

Další spornou otázkou mezi účastníky bylo i to, zda do BSM náleží dům čp. [REDAKCE] na st.pč. [REDAKCE] v Semilech. Žalobce původně tuto nemovitost zahrnul do BSM s tím, že právo osobního užívání pozemku, nyní vlastnictví pozemku č. [REDAKCE] a [REDAKCE] svědčí pouze jemu, neboť pozemek, resp. právo osobního užívání, získal ještě před uzavřením manželství. V průběhu řízení však své stanovisko změnil a trval na tom, že dům do BSM nepatří, což odůvodňoval právě vydáním stavebního povolení před uzavřením manželství a dalšími výše popsány důvody. Co se týká vlastnictví pozemků tato skutečnost není spornou, zde i žalovaná shodně s žalobcem uvádí, že výlučným vlastníkem pozemků je žalobce, což bylo doloženo i dohodou o zřízení práva osobního užívání z 3.8.1976 č.j. Výst. 1204/76, a rozhodnutím FO ONV v Semilech č.j. Fin. R-129/76 ze dne 27.7.1976. Stavební povolení pak bylo vydáno, jak bylo prokázáno listinou MěNV v Semilech pod č.j. Výst. 1888/76 ze dne 21.12.1976 k žádosti žalobce, tedy již za trvání manželství (manželství bylo uzavřeno [REDAKCE]). Tomuto povolení předcházelo povolení MěNV v Semilech ze dne 23.8.1976 k provádění přípravných prací na pozemku č. [REDAKCE] určeného k zastavění rodinným domkem s tím, že v rámci těchto přípravných prací mohl žalobce provést příjezdovou komunikaci, přípojku elektrické energie a vody a vybudovat zařízení staveniště. Poté byla podána žádost o přípustnosti stavby rodinného domku žalobcem a to dne 16.11.1976, samotný dům byl kolaudován 6.8.1979, a to kolaudačním rozhodnutím č.j. Výst. 1788/79, jak bylo zjištěno ze spisu MěÚ - Stavebního úřadu v Semilech. Jak na to již poukázal KS v Hradci Králové ve svém rozhodnutí z 6.2.2002, bylo nutno zkoumat, kdy vznikla stavba jako věc v právním slova smyslu. Za stavbu lze považovat věc, u níž je patrna dispozice prvního nadzemního podlaží. Žalobce byl soudem poučen o nutnosti doplnit svá tvrzení a navrhnout k nim důkazy, žalobce se však v této souvislosti odkazoval pouze na již výše jím uvedený názor opírající se o to, kdo byl

vlastníkem pozemků a kdy bylo vydáno povolení k přípravným pracím.

Výpověďmi svědků, a to [redacted] a [redacted] bylo prokázáno, že se stavbou domu účastníci začali až na jaře následujícího roku po svatbě, tedy v roce 1977, předtím byl pozemek maximálně oplocen, možná zde byla zbudována nějaká bouda, případně složený nějaký materiál. Obdobně vypovídala žalovaná, která jednoznačně stála po celé řízení na stanovisku, že v době uzavření sňatku na pozemku nebyly zbudovány žádné základy, ani jiná vedlejší stavba, co se týká stavebního povolení, nepamatovala si již, kdy bylo vydáno. Za těchto okolností nebylo soudu nic jiného, než uzavřít otázku o tom, zda stavba vznikla jako věc v právním smyslu před uzavřením manželství tak či až za trvání manželství, tak že se stala věcí až v době, kdy již manželství účastníků existovalo, neboť z výpovědí svědků a žalované vyplývá, že do uzavření manželství na pozemku žádná rozestavěná stavba nestála, natož pak v takovém stádiu, aby u ní byla patrna dispozice prvního nadzemního podlaží. Tomu nasvědčuje i povolení k přípravným pracím, na něž poukazoval sám žalovaný, neboť to mu povolovalo provádět skutečně pouze přípravné práce, spočívající jen úpravě a připravenosti pozemku na stavbu. Nakonec této skutečnosti odpovídá i tvrzení samotného žalobce v jeho podání z 27.1.1990. Stavba začala

Dále se soud zabýval tím, z jakých prostředků byla nemovitost vystavěna, zda ji tedy lze zahrnout do BSM či nikoliv. Z výpovědi účastníků je nepochybné, že stavba byla finančně zajišťována z vícero zdrojů, jednak z bezúročné půjčky poskytnuté žalobci JZD v Semilech na výstavbu rodinného domku ve výši 22.500,- Kč, která byla podmíněna odpracováním 10 let v družstvu od poskytnutí půjčky a bydlením v postaveném domě a protože žalobce tyto podmínky splnil, byla mu povinnost zaplacení této půjčky 17.5.1987 prominuta, což bylo prokázáno zprávou JZD v Semilech, jednak bylo i účastníky shodně tvrzeno, že na výstavbu jim byly poskytovány finanční prostředky rodiči a jednak, že byla hrazena i z novomanželské půjčky. Dále bylo prokázáno zprávou JZD, že žalobci byla poukázána 23.12.1985 částka 32.471,86 Kč za výkrm býků.

Žalobce uváděl, že ze svých výlučných prostředků proinvestoval ještě před svatbou částku 20.000,- Kč, tato skutečnost však nebyla ničím prokázána, navíc i pokud by tuto částku vynaložil, nemohla být investována do stavby, když jak bylo prokázáno svědeckými výpověďmi a stavebním povolením se stavbou bylo započato až po sňatku účastníků. Pokud žalobce tvrdil, že s otcem uzavřel smlouvu o půjčce, podle níž se otec zavázal platit za něj faktury za materiál, dopravu a práce a žalobce mu měl tuto částku splácet po 10 letech a takto měl jeho otec investovat do stavby 205.000,- Kč, nelze toto

ujednání mezi účastníky považovat za smlouvu o půjčce, neboť nesplňuje příslušné náležitosti smlouvy o půjčce. Podle § 374 obč. z. v tehdy platném znění sice nebyla pro půjčku předepsána žádná forma, ale jak vyplývá z ust. § 387 obč. zák. je třeba, aby mezi účastníky byla známa a dojednána výše poskytované půjčky a musí dojít k reálnému převzetí peněz.

Dále žalobce tvrdil, že od rodičů dostal částku 60.000,- Kč, kterou na stavbu použít a částky 10.000,- Kč a 15.000,- Kč, které měl uspořeny na vkladních knížkách. Mimo těchto částek údajně použil na stavbu i 22.000,- Kč, které získal na základě půjčky uzavřené s manželi [REDAKCE]

Rovněž žalovaná tvrdila, že na stavbu byly použity prostředky, které získala darem od svých rodičů, a to 60.000 Kč, a to ve dvou částkách po 30.000 Kč, dále poukazovala na to, že v době výstavby bydleli u jejich rodičů, kteří jim poskytovali stravu a materiální výpomoc. Mimo to jí před svatbou založili vkladní knížku, na kterou jí uspořili částku okolo 80.000 Kč, tyto prostředky použila na zakoupení automobilu SPZ [REDAKCE] asi za 55.000 Kč, dále na zakoupení některých movitých věcí jako obývací stěny Radikal a sedací soupravy Wilberg v ceně 10.800 Kč a 6.800 Kč. Jednalo se o prostředky, která měla na vkladní knížce č. [REDAKCE] (předtím byla vlastníkem vkladu uloženého na VK č. [REDAKCE], který byl na prve jmenovanou knížku za trvání manželství převeden). Protože tyto věci byly zakoupeny z výlučných prostředků žalobkyně, čemuž nasvědčuje v této době provedený výběr z účtu zjištěný ze zprávy spořitelny, nebyly do masy BSM zahrnuty. Nepopírala, že ze strany rodičů žalobce jim byly poskytovány finance na výstavbu, a to tak, že jeho otec platil faktury, neví však o jakou částku se mělo jednat a měla navíc za to, že byla poskytována jim oběma a že se jedná o dar a ne o půjčku, o žádném takovém ujednání jí nebylo nic známo.

Její otec vypovídal, že skutečně žalované dali darem finanční prostředky ve výši nejméně 200.000 Kč, tyto prostředky měli ušetřeny, neboť vykrmovali býky a takto získané peníze dával rovným dílem oběma svým dcerám a žalovaná je částečně použila na stavbu domu a jednak si z nich žalovaná koupila automobil. Svědkyně [REDAKCE] sestra žalované, potvrdila, že účastníci bydleli zpočátku svého manželství u rodičů žalované, že jim oběma rodiče ukládali peníze na vkladní knížku, kterou dostali a posléze jim byly dávány finance i přímo. Ona takto dostala asi 280.000 Kč. Sestra dostala peníze po uzavření sňatku, na vkladní knížce bylo nejméně 100.000 Kč.

Manželé [REDAKCE] rodiče žalovaného, vypověděli, že půjčovali žalobci na stavbu peníze, dohodli se na tom v době stavby na jaře 1974 (uvedl [REDAKCE]), zatímco jeho matka dohodu situovala na dobu před stavbou. Celkem mu měli takto půjčit 210.000 Kč, a to tím způsobem, že platili faktury, které přišly. Peníze měly být vráceny, až budou moci.

Z listin předložených žalobcem bylo zjištěno, a to z faktur a pokladničních dokladů o platbách za materiál a práci vydaných a placených v době stavby, že část jich byla vystavena na jméno žalobce a část na jméno jeho otce. Z jejich obsahu bylo prokázáno, že se jedná skutečně o materiál potřebný na stavbu a o práce či dopravu se stavbou související a o doklady, které byly jimi oběma placeny. Proto soud dospěl k závěru, že je nutno na základě dokladů vystavených a zaplacených [REDAKCE] (s výjimkou dvou dokladů, u kterých nebylo zjištěno na co měly být vynaloženy) částku v celkové výši 134.886,47 Kč při vypořádání zohlednit. Co se týká ostatních dokladů znějících na jméno žalobce, není u nich žádný důvod předpokládat, že byly placeny někým jiným, právě s přihlédnutím k tomu, že ty co platil jeho otec byly i na jeho jméno vystavovány, navíc nutno přihlédnout i k tomu, že oba účastníci shodně vypověděli, že stavba byla kryta též z půjček od zaměstnavatele žalobce a novomanželské půjčky. Na základě těchto zjištění dospěl soud k závěru, že stavba nebyla vystavěna z výlučných prostředků některého z účastníků a proto je nutno ji do BSM zahrnout. Co se týká tvrzených vnosů žalobkyně na stavbu získaných darem od svých rodičů, nelze v této souvislosti přehlédnout, že jak výpovědi její tak jejího otce a její sestry se lišily. Žalobkyně také nebyla schopna specifikovat, na co přesně byly vynaloženy jakou přesnou částku vloženou do stavby se mělo jednat a zda nebyly spotřebovány jiným způsobem. V této souvislosti je nutno připomenout, že některé finanční částky, jejichž výše byla prokázána, byly již ze shora popsaných důvodů, vzaty v úvahu při rozhodování o tom, zda do BSM náleží automobil a některé bytové zařízení, proto k dalším dostatečně neprokázaným částkám soud nepřihlížel.

Ohledně ceny nemovitosti vycházel soud z posudku znalce ing. Horáka, včetně všech jeho dodatků a ústně podaného posudku který dům včetně vedlejších staveb, venkovních úprav ohodnotil ke dni rozvodu na 2.498.454,95 Kč podle zák. č. 151/97 Sb. a vyhl. č. 540/2002 Sb., porosty na 1.173,75 Kč. Obecnou cenu-tržní cenu tj. cenu obvyklou v místě a čase stanovil na 1.200.000 Kč, když při jejím určení vycházel s konzultací s realitními kanceláři a z údajů o cenách nemovitostí na internetu. I když se cena v posledních dvou letech, jak uvedl, v Semilech zvýšila, bylo to způsobeno pouze zvýšenou cenou pozemků, které ale v tomto případě nemají vliv na tržní cenu domu a příslušenství.

Zprávou, České spořitelny Turnov bylo prokázáno, že na prémiové spoření mladých č. [REDAKCE] si žalobce uspořil za trvání manželství ke dni rozvodu 15.852 Kč.

Pokud se žalobce domáhal vypořádání částky 32.472 Kč, kterou měl dostat od JZD Semily za výkrm telat a převzala ji

žalovaná, a o které otec žalované vypovídal, že je ve skutečnosti krmil a staral se o ně on sám, ale výkrm byl veden na jméno žalobce, tuto položku nebylo možno do BSM zahrnout, neboť i kdyby skutečně se jednalo o částku náležející do BSM, byla vyplacena za trvání manželství a za jeho trvání zřejmě spotřebována a nebylo nijak prokázáno, že tato částka ke dni rozvodu ještě jako nespotřebovaná v rukou žalované byla. Soud však vzhledem k výpovědi otce žalované, její sestry i samé žalované kloní k závěru, že se jednalo o hodnotu, kterou do BSM nelze zahrnout.

Co se týká vypořádání 1.000 Kč, kterou, jak uváděl sám žalobce, měla žalovaná získat prodejem televizoru Dukla, nelze je vypořádat, protože žalovaná vypověděla, že tato částka byla použita na zakoupení televize Rubín, jež je součástí vypořádání BSM. Stejně tak nebyla zohledněna částka 20.000 Kč, když žalobkyně popřela, že by jí o této tvrzené půjčce bylo něco známo, výslech manželů [REDACTED] pro jejich úmrtí není již uskutečnitelný a jiným způsobem žalobce tuto skutečnost neprokázal.

Do majetku BSM nebyla zahrnuta ani dětská postýlka s matrací, protože žalovaná vypověděla, že jí byla darována rodiči, stejně jí byl darován i vaříč na propan butan a podle § 143 obč. zák. věci získané darem do BSM nenáleží.

Pokud se žalobce domáhal výslechu pracovníka Katastrální úřadu či Stavebního úřadu, tyto považuje soud za nadbytečné, neboť byly potřebné skutečnosti zjištěny z listinných důkazů a to z výpisu LV a ze spisu stavebního úřadu, když jednotlivé zápisy resp. rozhodnutí vycházejí právě z listin předložených účastníky, jde např. o žádost o zápis nemovitosti do katastru podepsanou oběma účastníky, o kolaudační rozhodnutí, proto jejich výslech zamítl.

Při rozhodování o tom, které konkrétní věci mají být přikázány tomu kterému z účastníků, vycházel soud z toho, kdo je má v užívání, popřípadě, kdo o ně projevil zájem (viz např. nemovitost).

Podle ust. § 150 o.z. při vypořádání se vychází z toho, že podíly obou manželů jsou stejné. Každý z manželů je oprávněn požadovat, aby mu bylo uhrazeno, co ze svého vynaložil na společný majetek a je povinen nahradit, co ze společného majetku bylo vynaloženo na jeho ostatní majetek.

Hodnota všech věcí, které byly do BSM zahrnuty představuje částku 1.248.967 Kč. Každý z účastníků by měl z tohoto majetku podle citovaného ustanovení obdržet jednu polovinu. Pokud žalobce v této souvislosti namítá, že on v důsledku půjčky, kterou mu poskytl jeho zaměstnavatel musel u něj odpracovat 10

let, má soud za to, že žalobkyně na druhou stranu vyvažuje tuto skutečnost svou osobní péčí o děti a rodinu. Polovinu hodnot náležejících do BSM představuje částka 624.483,560 Kč. Žalobci se dostává 1.212.379,- Kč, zatímco žalované pouze 36.588 Kč. Žalovaná měla dostat částku 624.483,50 Kč, která představuje jednu polovinu hodnoty celkové masy BSM. Dostává se jí proto méně o 587.895,50 Kč než jí náleží, k této položce je však třeba ještě připočítat to, co bylo ze společných prostředků vynaloženo na výlučný majetek žalobce, a to na premiové spoření mladých. Celkem takto bylo vyplaceno 15.852 Kč, protože však polovina této částky žalobci z titulu BSM náležela, je třeba ve prospěch žalované připočítat pouze 7.926 Kč. Celkem je proto povinností žalobce vyplatit žalované na vyrovnání podílů 595.821,50 Kč. Lhůta k zaplacení byla stanovena na dobu dvou měsíců vzhledem k tomu, že hodnota věcí movitých je výrazně nižší než hodnota nemovitosti, kterou žádal do svého vlastnictví žalobce. Ten si proto musel být vědom tohoto že bude jeho povinností doplatit žalované na vyrovnání podílu nějakou částku a vzhledem k době, která od rozvodu uplynula měl dostatek času si finanční prostředky na úhradu podílu žalované opatřit.

Jak bylo dokazováním zjištěno, účastníci na dobudování nemovitosti použili i prostředky, které hradil [redacted]. Protože však peníze, které takto poskytl nelze jak už bylo výše uvedeno považovat za půjčku, nakonec v tomto směru bylo již i vydáno rozhodnutí zdejším soudem sp.zn. 4C128/87 z 9.8.1989 ve spojení s rozsudkem KS sp.z. 10 Co530/89-115), zvažoval soud i otázku, zda se nejedná o převzetí dluhu. Žalobce ale neprokázal, že by k tomuto převzetí došlo písemnou formou jak tehdy obč. zák. vyžadoval, proto je možno tyto prostředky maximálně požadovat za bezdůvodné obohacení (nyní neoprávněný majetkové prospěch), protože se ho však dostalo oběma účastníkům byla jeho hodnota vzata soudem v úvahu a účastníkům uloženo, aby v případě jeho splatnosti se na jeho úhradě podíleli oba rovným dílem. Stranou v tomto řízení ale soud ponechává otázku případného jeho promlčení, kterou nelze v tomto řízení řešit.

Protože v průběhu řízení bylo prováděno znalecké dokazování, vzniklo státu podle § 148 o.s.ř. právo na jeho náhradu, a to podle úspěšnosti ve sporu. Ale v řízení o vypořádání BSM nelze hovořit o úspěchu některého z účastníků, neboť soud zde není vázán jejich návrhy a vypořádání je v zájmu jich obou. Proto soud uložil k oběma aby se na náhradě podíleli rovnou měrou. Žalobce na zálohách zaplatil 2000 Kč, žalovaná 450 Kč. Celkové náklady jsou 9.696 Kč, jedna polovina je 4.848 Kč, protože žalobce uhradil jen 450 Kč zůstává mu k úhradě 4.398 Kč a žalovaná zaplatila 2000 Kč zůstává jí k úhradě 2.848 Kč.

Co se týká nákladů řízení účastníků platí zde to, co bylo již uvedeno výše u určení jejich podílu na nákladech státu, proto o nich bylo podle § 142 odst. 2 o.s.ř. rozhodnuto tak, že žádný z nich nemá na ně nárok.

Protože řízení bylo zahájeno již 30.3.1987, je třeba na rozhodnutí o povinnosti platit soudní poplatek vztáhnout zák. o

soudních poplatcích platný v této době, když podle něj byli k jeho úhradě v řízeních o BSM povinni platit poplatek oba účastníci společně a nerozdílně podle sazebníků poplatků a podle sazebníku poplatků se vypočítal jako hodnota dvou procent z masы BSM. Výše poplatku činí 24.980 Kč.

Při jednání dne 12.11.2003 byl znalcem Ing. Horákem ústně doplňován jeho znalecký posudek a za jeho podání znalec požadoval odměnu ve výši 250 Kč za jednu hodinu znalečného. Znalci byla tato odměna podle § 16 vyhl. č. 37/67 Sb, ve znění pozdějších předpisů přiznána.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů od doručení ke Krajskému soudu v Hradci Králové prostřednictvím soudu podepsaného, a to ve 2 vyhotovení.

Účinně nemůže podat odvolání, kdo se tohoto práva po vyhlášení rozhodnutí vzdal.

Nesplní-li povinný, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Semilech dne 21.11.2003.

JUDr. Jarmila Krejsová

Kc: zašli modře

Znalci Ing. Jiřímu Horákovi, Turnov, Vrchhůra
860

Lh. 15 dnů, potom vyznač PM
19.12.2003

Došlo	22. 12. 2003
Vypraveno	22. 12. 2003

3 x 140 2000